

Repertoriumnummer 2016/
Datum van uitspraak 14 januari 2016
Rolnummer 2014/AR/1518

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Hof van beroep Gent

Arrest

elfde kamer
burgerlijke zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

IN DE ZAAK MET NUMMER 2014/AR/1518

VAN

PROCUREUR-GENERAAL BIJ HET HOF VAN BEROEP TE GENT

met kantoor te 9000 Gent, Savaanstraat 11 bus 101

appellant

verschenen in de persoon van advocaat-generaal Chantal Lanssens

TEGEN

X

wonende te 8930 Menen, X

geïntimeerde

voor wie optreedt mr. Deceuninck Luc, advocaat met kantoor te 8930 Menen, Bruggestraat 55

VERLEENT HET HOF HET VOLGENDE ARREST.

I. BEROEPEN VONNIS

Bij vonnis van 15 mei 2014 in de zaak met AR nummer 14/0244/A verklaart de zesde kamer van de rechtbank van eerste aanleg te West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, het negatieve advies van het openbaar ministerie van 28 maart 2013 tegen de inwilliging van de door X gedane nationaliteitsverklaring van 4 december 2012 ongegrond. De rechtbank willigt het verhaal van X tegen dit negatieve advies in als (tijdig, regelmatig en derhalve) ontvankelijk en gegrond.

De rechtbank laat de gedingkosten evenwel ten laste van X.

II. HOGER BEROEP

1. Bij verzoekschrift neergelegd ter griffie van het hof op 30 mei 2014 stelt het openbaar ministerie tijdig, regelmatig en derhalve ontvankelijk hoger beroep in.

Met zijn hoger beroep beoogt het openbaar ministerie de gegrondverklaring van zijn negatieve advies tegen de inwilliging van de door X gedane nationaliteitsverklaring van 4 december 2012.

2. X neemt conclusie tot afwijzing van het hoger beroep en zodoende tot bevestiging van het beroepen vonnis.

3. Ter terechtzitting van 29 oktober 2015 beamen de partijen dat onderhavige procedure in de zin van artikel 12*bis*, § 4 WBN in eerste aanleg een eenzijdige procedure betreft, waarbij het openbaar ministerie niet als partij is betrokken.

De procedure in de zin van artikel 12*bis*, § 4 WBN staat in eerste aanleg gelijk met een procedure op eenzijdig verzoekschrift in de zin van de artikelen 1025 e.v. Ger.W. De ambtenaar van de burgerlijke stand maakt, op verzoek van de belanghebbende binnen de bedoelde termijn van vijftien dagen bij aangetekende brief, het dossier over aan de rechtbank van eerste aanleg, die (na de belanghebbende te hebben gehoord of opgeroepen in raadkamer) op gemotiveerde wijze uitspraak doet over de gegrondheid van het negatieve advies van het openbaar ministerie in de zin van artikel 12*bis*, § 3 WBN. *In casu* heeft de rechtbank van eerste aanleg het openbaar ministerie verkeerdelijk als verweerder aangezien.

De procedure in de zin van artikel 12*bis*, § 4 WBN blijft unilateraal in hoger beroep, behalve indien, zoals *in casu*, na de inwilliging van het verhaal van de belanghebbende door de rechtbank van eerste aanleg die zodoende het negatieve advies van het openbaar ministerie ongegrond verklaart, het openbaar ministerie zelf hoger beroep instelt tegen het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg.

In die optiek beamen zowel X als het openbaar ministerie dat het beroepen vonnis van 15 mei 2014 moet worden vernietigd door het hof om (1) de zaak aan zich te trekken, (2) het openbaar ministerie als partij in eerste aanleg buiten de zaak te stellen en (3) de zaak vervolgens *ab ovo* te hernemen.

Het openbaar ministerie fungeert *hic et nunc* als partij en meer precies als appellant.

4. Het hof heeft de partijen in hun middelen gehoord op de openbare terechtzitting van 29 oktober 2015 met voortzetting op de terechtzitting van 7 januari 2016, waarna het hof het debat heeft gesloten en de zaak in beraad heeft genomen.

X was daarbij ook in persoon aanwezig op de terechtzitting van 29 oktober 2015.

Het hof heeft het dossier van de rechtspleging en de overgelegde stukken ingezien.

Het hof aanziet het verzoekschrift tot hoger beroep van het openbaar ministerie van 30 mei 2014 en de conclusie van X van 26 september 2014 als alomvattende syntheseconclusies in de zin van artikel 748*bis* Ger.W., om ze aldus (met alle bijhorende stukken), met instemming van de partijen, in het debat te houden.

III. BEOORDELING

1. De zaak behelst (inz.) artikel 12*bis* WBN, zoals van toepassing vóór de aanpassing ervan bij Wet van 4 december 2012 tot wijziging van het WBN teneinde het verkrijgen van de Belgische nationaliteit migratieneutraal te maken (*BS* 21 januari 2013, *err. BS* 18 februari 2013). Een vóór de inwerkingtreding van deze wet (op 1 januari 2013) gedane nationaliteitsverklaring, zoals *in casu*, blijft onderworpen aan het oude recht.

Krachtens artikel 12*bis*, § 1, *sub* 3° WBN kan de meerderjarige vreemdeling, die zich kan beroepen op zeven jaar hoofdverblijfplaats in België gedekt door een wettelijk verblijf en die op het tijdstip van de verklaring gemachtigd of toegelaten werd tot een verblijf van onbepaalde duur, de Belgische nationaliteit verkrijgen door een verklaring af te leggen overeenkomstig artikel 12*bis*, § 2 WBN.

2. X heeft zodoende een nationaliteitsverklaring gedaan op 4 december 2012, waarop het openbaar ministerie negatief adviseerde op 28 maart 2013 (art. 12*bis*, § 3 WBN).

3. Het verhaal van X is, gelet op het negatieve advies van het openbaar ministerie tegen de inwilliging van de gedane nationaliteitsverklaring, tijdig, regelmatig en derhalve ontvankelijk. Het verzoek tot verzending van het dossier aan de rechtbank van eerste aanleg gebeurde op 4 april 2013 en zodoende binnen vijftien dagen na de ontvangst door X (op 2 april 2013) van het negatieve advies.

4. Het hof gaat dus verder ten gronde in op de litigieuze nationaliteitsverklaring van 4 december 2012 (art. 12*bis*, § 1, sub 2° en § 2 WBN), waarop het openbaar ministerie negatief adviseerde (art. 12*bis*, § 3 WBN).

5. Anders dan het openbaar ministerie vooropstelt, voldoen de door X (°14 februari 1983 te Nigeria, staat Delta) overgelegde (waarachtige) Nigeriaanse geboorteakten.

Het door het openbaar ministerie beweerde onwaarachtige karakter blijkt niet.

Blijkbaar bestonden er ten tijde van de geboorte van X in Nigeria geen officiële geboorteakten.

Dat de (overigens gelijklopende) geboorteakten nadien zijn afgegeven respectievelijk (1) op verzoek van haar broer in 2009/2011 te Abuja en (2) op verzoek van haar moeder in 2013 te Benin City, terwijl X is geboren te Delta, vormt geen struikelblok, ondanks de opmerkingen van de Belgische ambassade. Blijkbaar kunnen geboorteakten in Nigeria worden afgeleverd in andere (deel)staten dan de (deel)staat van de geboorte (Delta), en dit op verzoek van respectievelijk een broer en de moeder (telkens in de staat waar zij wonen: Abuja en Benin City).

De *a posteriori* afgeleverde geboorteakten blijken bij wijze van *affidavit* te beantwoorden aan de bedoelde *Oaths Act*, zoals van toepassing in de diverse (deel)staten, waaronder Abuja en Benin City.

Bovendien overlegt X inmiddels een bijkomende geboorteakte, afgeleverd te Delta.

6. Voorts rijst de vraag naar het door het openbaar ministerie bedoelde 'gewichtige feit, eigen aan de persoon', waarop het negatieve advies van 28 maart 2013 (mede) teruggaat.

De wetgever geeft geen definitie van de aldus bedoelde ‘gewichtige feiten, eigen aan de persoon’ in de zin van voormeld artikel 12bis, § 2 WBN.

De omzendbrieven van respectievelijk 6 augustus 1984 (BS 14 augustus 1984), 8 november 1991 (BS 7 december 1991) en 20 juli 2000 (BS 27 juli 2000) bieden wel verduidelijking.

De omzendbrief van 20 juli 2000 verduidelijkt meer precies:

“Het begrip ‘beletsel wegens gewichtige feiten, eigen aan de persoon’ werd reeds eerder uitgelegd in twee ministeriële omzendbrieven (Omsendbrief van 6 augustus 1984 betreffende het Wetboek van de Belgische nationaliteit, BS 14 augustus 1984 en Omsendbrief van 8 november 1991 betreffende de wijziging van het Wetboek van de Belgische nationaliteit, BS 7 december 1991).

Ik acht het evenwel nuttig eraan te herinneren dat niet iedere strafrechtelijke veroordeling een beletsel wegens gewichtige feiten eigen aan de persoon vormt. Zo kunnen de anciënniteit van de veroordeling, de mindere ernst of de eventueel verschoonbare aard van de gepleegde inbreuk -naar gelang de omstandigheden- inhouden dat een veroordeling niet constitutief is voor gewichtige feiten eigen aan de persoon. Omgekeerd, kan dit beletsel bestaan zonder enige strafrechtelijke veroordeling, bijvoorbeeld de omstandigheid dat tegen belanghebbende een besluit van uitzetting of een maatregel tot terugwijzing uit het Belgisch grondgebied is genomen. Het kan bijvoorbeeld ook gaan om feiten van zware delinquentie die al dan niet worden gestraft, om inbreuken op de veiligheid van de Staat, terroristische activiteiten, spionage of uitgesproken weigering om de Belgische wetten na te leven. Zo kan ook een in het buitenland uitgesproken veroordeling in aanmerking worden genomen.

Het behoort toe aan de procureur des Konings om de gewichtige feiten, eigen aan de persoon die een beletsel vormen voor de verkrijging van de Belgische nationaliteit in zijn negatief advies te preciseren.”

7. De bedoelde ‘gewichtige feiten, eigen aan de persoon’ kunnen, samengevat, worden begrepen als “een gedrag van de betreffende persoon van aard nadelige of gevaarlijke gevolgen voor de gemeenschap teweeg te brengen, handelingen waardoor de kandidaat-Belg blijk heeft gegeven van zijn misprijzen voor de wettelijke of reglementaire normen die de organisatie van het gemeenschapsleven beheersen of van zijn ongeschiktheid zich aan de normen te onderwerpen” (E. Sluys, “Het gerechtelijk toezicht op de nationaliteitskeuze”, *TPR* 1991, 1104-1105, nr. 35; P. Wautelet e.a., “Overzicht van rechtspraak (1998-2006): internationaal privaatrecht en nationaliteitsrecht (1998-2006)”, *TPR* 2006, 1378-1383, nrs. 12-16).

8. In de omzendbrief van 25 mei 2007 (*BS* 4 juni 2007) herhaalde de toenmalige minister van Justitie de inhoud van de eerdere omzendbrieven en wees ze erop dat het al dan niet bestaan van een strafrechtelijke veroordeling geen voorwaarde is om te spreken van ‘gewichtige feiten, eigen aan de persoon’. Bij een strafrechtelijke veroordeling spelen de anciënniteit ervan, de mindere ernst van de feiten of de verschoonbare aard van de gepleegde feiten, naargelang de omstandigheden, een rol bij de beoordeling. Ze wees er nogmaals op dat het sedert de wetswijziging van 2000 niet meer toegelaten is om de Belgische nationaliteit te weigeren wegens het ontbreken van integratiewil.

9. Het *in casu* door het openbaar ministerie bedoelde ‘gewichtige feit, eigen aan de persoon’ afgewogen tegen het verweer van X slaat op een politionele veroordeling van 29 mei 2012 (o.w.v. feiten van 2011 en meer precies het niet-respecteren van de gebruiksvoorwaarden van een voorlopig rijbewijs/scholingsbewijs) tot betaling van een geldboete, die inmiddels is voldaan.

Evenals de eerste rechter is het hof, anders dan het openbaar ministerie, van oordeel dat het voormelde feit een onvoldoende gewichtige reden uitmaakt om te kunnen stellen dat X in de Belgische samenleving niet de burgerzin vertoont die van een burger met normale eerbied voor de wetten en de instellingen mag worden verwacht. Haar houding, gedrag en ingesteldheid botsen geenszins manifest met onze samenleving.

10. Het negatieve advies van het openbaar ministerie van 28 maart 2013 tegen de inwilliging van de door X gedane nationaliteitsverklaring van 4 december 2012 is ongegrond.

Het verhaal van X tegen dit negatieve advies is gegrond.

IV. GEDINGKOSTEN

De (niet nader te begroten) gedingkosten van beide aanleggen blijven ten laste van de Belgische Staat (art. 1017, eerste lid Ger.W.).

Een rechtsplegingsvergoeding (in de zin van de artikelen 1018, *sub* 6° en 1022 Ger.W.) is daarbij niet aan de orde.

OP DEZE GRONDEN,

HET HOF,

RECHT DOENDE OP TEGENSPRAAK,

met inachtneming van (de artt. 2 e.v. en inz.) artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

vernietigt het beroepen vonnis van 15 mei 2014,

trekt de zaak aan zich en stelt het openbaar ministerie als partij in eerste aanleg buiten de zaak, zodat het enkel *hic et nunc* als partij en meer precies als appellant fungeert,

herneemt de zaak *ab ovo*,

verklaart het negatieve advies van het openbaar ministerie van 28 maart 2013 tegen de inwilliging van de door X (geboren op 14 februari 1983 te Nigeria, in de staat Delta en meer precies te Ughelli Noord en thans wonende in België te 8930 Menen, X) gedane nationaliteitsverklaring van 4 december 2012 ongegrond,

verklaart het verhaal van X tegen dit negatieve advies van het openbaar ministerie ontvankelijk en gegrond,

wijst het hoger beroep van het openbaar ministerie ten gronde af,

laat de (niet nader te begroten) gedingkosten van beide aanleggen ten laste van de Belgische Staat.

Aldus gewezen door de **elfde kamer** van het Hof van beroep te Gent, recht doende in burgerlijke zaken, samengesteld uit:

Mevrouw V. De Clercq

Raadsheer, waarnemend voorzitter,

De heer S. Mosselmans

Raadsheer,

Mevrouw Anne Stubbe

Raadsheer,

en uitgesproken door de wn. voorzitter van de kamer in openbare terechtzitting op

veertien januari tweeduizend zestien,

bijgestaan door

Mevrouw G. Huysman

Griffier.

G. Huysman

A. Stubbe

S. Mosselmans

V. De Clercq